

Zamyslenia na týždeň po 12. nedeli po Svätej Trojici

Streda 22. augusta 2018

Piesne: ES č. 229, 445

Text: Mk 7, 24 – 30

„24Potom vstal a odišiel odtiaľ do končín týrskych [a sidonských]. Vošiel do domu, lebo nechcel, aby niekto zvedel o Ňom. Ale nemohol sa utajiť, 25lebo hneď počula o Ňom žena, ktorá mala dcéru posadnutú nečistým duchom; prišla a padla Mu k nohám. 26A tá žena bola Grékyňa, rodom Sýrofeničanka. Prosila Ho, aby vyhnal z jej dcéry démona. 27Ale On jej povedal: Nech sa najprv deti najedia; lebo nie je dobre vziať chlieb deťom a hodiť šteňatám. 28Ona Mu však odvetila: Áno, Pane, ale aj šteňatá jedia pod stolom z omrvínek po deťoch. 29Nato jej povedal: Pre tieto (tvoje) slová: Chod'! Démon vyšiel z tvojej dcéry. 30Odišla teda domov a našla dieťa ležať na posteli; démon už vyšiel z neho.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Udalosť, o ktorej sme čítali, sa stala na prvej Kristovej ceste do zahraničia – vo Fenícií. Vystupuje v nej okrem Krista choré dievča, utrápená matka a súcitní apoštoli. O dievčati evanjelium hovorí, že bolo posadnuté zlým duchom, a to duchom nečistoty – diabolstvom smilstva. O matke sa hovorí, že bola Sýrofeničanka – cudzinka a pohanka. O Kristovi, že jej prosbu o uzdravenie dcéry najprv odmietol, ale po vytrvalej prosbe a na príhovor apoštolov – ako uvádza Matúš – predsa len vyslyšal. Udalosť možno pochopiť aj ako obraz našej veľmi častej skutočnosti. Dievča posadnuté nečistým duchom nám vhodne predstaví dušu, oddanú nemravnosti. Matka zas človeka, ktorý si zaumienil dostať dušu z tohto hrozného osídla. Apoštoli nám predstavujú kňaza, ktorý sa svojimi modlitbami prihovára u Pána, aby chorého zbavil tohto nešťastia. Zaiste nás zaujíma, ako možno toto diabolstvo v sebe alebo v inom objaviť, aké má prejavy. Niekedy podobné ako v telesnej oblasti malária. Človek najprv stráca chuť k duchovným pokrmom, ako je modlitba a sviatosti, následkom hladu stráca silu a napokon i život. Malátnosť prechádza do spánku a spánok do smrti. Ale sú aj zúrivé nečisté diabolstvá, ktoré žnú človeka k hriešnemu ukojeniu bez ohľadu na okolie, ktorému je vtedy jedno, či ním zničí zdravie, budúcnosť a večnosť sebe alebo inému. A sú aj také prípady, keď sa posadnutý týmto diabolstvom nebojí ísť za svojím uspokojením ani cez mŕtvoly. Vraždy a samovraždy pohlavne zneužitých, o ktorých sa dozvedáme z tlače, sú prejavy práve tohto diabolstva. A kto má takto zamorenú dušu, je Sýrofeničan – cudzinec – ten nepatrí do Božej rodiny a nemá nárok na chlieb. Ale ani takáto posadnutosť nie je dôvodom zúfať. Kristus má

viac sily ako všetky diabolstvá dokopy a svojou dobrotou môže prevážiť ťarchu všetkých našich hriechov. Ak ho človek prosí s takou vierou a pokorou a s takou vytrvalosťou ako kananejská matka, neprosí nadarmo. A ak sa k jeho modlitbe pridajú aj Kristovi učeníci, Pán dá chlieb aj šteňatám a urobí z nich deti. Amen.

Modlitba:

Pane, ďakujeme Ti , že sme Tvoje dieťky, máš radosť, ak kráčame po Tvojich cestách. Prosíme Ťa, dávaj nám k tomu síl do každého jedného dňa. Ďakujeme, že nieto hriechu, ktorý by si nám nemohol alebo nechcel odpustiť. Amen.

Mgr. Stanislav Haluška, námestný farár v CZ ECAV Vyšný Žipov